

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010600
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6717010600.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného W. K., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.11.2019 vo Zvolene taktó

rozhodol:

obžalovaný
W. K., R.. XX.XX.XXXX C. Q., T. D. D.. I.. T. Č.. XXXX/XX, Q., V. I.,

je vinný, že

v presne nezistenom čase, nezisteným spôsobom si neoprávnene obstaral dlhú opakovaciu strelnú zbraň - malokalibrovú pušku československej výroby zn. D. O., model 2, kalibru XX Q. W., v. č. XXXXXX, ktorá bola opatrená puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E. a túto následne prepravoval v zverenom úžitkovom vozidle zn. F. A., E.: Q.-XXX D. a dňa 21.10.2011, kedy bol o 22.00 hod. na križovatke ciest medzi obcami T., A. O. D. kontrolovaný hliadkou PZ a uvedená zbraň mu bola príslušníkmi PZ odňatá, pričom držba a nosenie takejto zbrane podlieha povoloľovacíemu konaniu v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive,

t e d a

bez povolenia sebe zadovážil a držal strelnú zbraň,

č í m s p á c h a l

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec podal dňa 01.08.2013 na Okresnom súde Lučenec obžalobu pod č. 1 Pv 456/11 - 39 na obžalovaného W. K. (ďalej len „obžalovaný“) v bode 1/ obžaloby pre zločin

nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a v bode 2/ obžaloby pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/159/2013-215 zo dňa 19.11.2013 bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre skutok pod bodom 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku a pre skutok 2/ obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku. Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd N. U. Á. H. Q. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Na podklade podaného odvolania zo strany prokurátora, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To/21/2014 zo dňa 12.08.2014 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/159/2013 zo dňa 19.11.2013 zrušil v časti, v ktorej bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku za skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a v zrušenej časti vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný bol pre skutok obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený aj rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/159/2013-273 zo dňa 23.12.2014. O odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Lučenec proti uvedenému rozsudku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To/45/2015 zo dňa 14.07.2015 tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/159/2013 zo dňa 23.12.2014 a súčasne vec vrátil Okresnému súdu Lučenec, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, a to iným samosudcom tohto súdu.

Naposledy Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 22T/159/2013-336 zo dňa 15.11.2016 oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade prokurátorom podaného odvolania uznesením sp. zn. 5To/30/2017 zo dňa 01.08.2017 zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/159/2013 zo dňa 15.11.2016 a súčasne nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá Okresným súdom Zvolen.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti nevinný. Ďalej uviedol, že v septembri alebo októbri 2011, bola už tma, nevie koľko bolo presne hodín, išli s kamarátom S.. N. K. na služobnom vozidle značky F. A., Q. skontrolovať chaty vedľa T.. Oblečený bol športovo. K. bol oblečený v maskáčoch a tento mal so sebou aj v legálnej držbe malú guľovú zbraň. Vo vozidle máva stále halogénové svetlo, ktoré využíva v rámci práce ako strážna služba. Išli z Q. smer A. O. T. K. A. O. T. s vozidlom zastavil zapáliť sviečku pri križi na strome na mieste, kde sa zabil ich rodinný príbuzný. Vtedy videl o tento strom opretú v deke zabalenú pušku, ktorej hlaveň trčala z deky. Myslel si, že je to vzduchovka. Pušku zobral do auta, nakoľko N. K. je poľovník a advokát, ktorý keď sa na zbraň pozrel povedal, že to nie je vzduchovka a idú ju odvieť na políciu. Pušku zabalenú v deke položil na zadné sedadlo. Po prezretí chát, mali v úmysle ísť pušku odniesť na políciu. Nebol tam ani signál. Pohli sa, prešli asi 100-200 m, keď ich na kopci zastavila hliadka polície, v zložení 2 policajtov. N., ktorý dovtedy driemal spozornel. Policajti nešli hneď k nemu ako vodičovi. Išli s baterkou a svietili do auta. Najskôr do zadnej časti vozidla, smerom k zadným sedačkám. Mal už stiahnuté okno na dverách, keď mu niektorý z policajtov povedal „už vás máme“. Zjavne čakali pytliakov, myslí, že niečo také hovorili. Sám im povedal, že majú vzadu pušku, ktorú našli dole pri križi. Jeden z policajtov ho nenechal ani dopovedať, otvoril si zadné dvere auta za ním, vybral pušku z deky a povedal mu po tom, čo mu povedal, že je to vzduchovka „ja ti dám, že vzduchovka“. Vtedy tomuto policajtovi povedal, nech si pušku zoberú, že aj tak ju chceli odvieť na políciu. N. mu na to povedal, aby už nič nevravel, že to už nie je dobré. Následne ho policajti zobrali do ich služobného vozidla, asi tiež hľadali signál. Odviezli ho na oddelenie v Q., kde ho umiestnili do cely. N. K.Á. policajti pustili. Tento odišiel na jeho služobnom vozidle preč. Asi po troch hodinách mu dali mobil, aby zavolať N. K., aby prišiel na OO PZ Q. aj s jeho služobným vozidlom. S N. chceli tú pušku odniesť na políciu. Nevie prečo policajti útočili len na neho slovne, arogantne. Asi mu tykali. Keby chcel skrývať zbraň, položil by ju do kufra vozidla, na ktorom mal tónované sklá. Sklá pri zadných sedačkách neboli tónované. Úkony s ním realizovala až vyšetrovatelka v Q.. Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že chaty, ku ktorým pôvodne išli sa nachádzajú asi 2 km pred obcou T., v smere od I. H.. Od miesta nálezu pušky asi 4 km. Bol v tom čase a aj naďalej je zamestnancom Nemocnice v Q., v ktorej bol a stále je jeho otec predsedom správnej rady a ekonomický riaditeľ. Otcom mal zverené služobné vozidlo aj na

voľné používanie. Bolo bielej farby, bez nápisov a označenia nemocnice. Oblasť kadiaľ vtedy išli poznal. K chatkám išli dlhšou trasou preto, lebo išli odvieť K. frajerku S. K. do obce A.. Po jej vyložení išli k tomu krížu. Strom s krížom je asi 2 m od cesty. Deku, v ktorej bola zbraň bola asi svetlá, sivá. Nevie, či bola čistá alebo špinavá. Nemocničnou dekou mal zakryté zadné sedadlo. Nenapadlo ho ísť na OO PZ Q., ktoré je bližšie z miesta nálezov, ale išli iným smerom, chceli ísť pušku odniesť potom na oddelenie PZ, pričom cestou sú tam aj chaty. Jeho to viac nezaujímalo, keďže N. K. je advokát, poľovník. Potvrdil, že bol držiteľ zbrojného preukazu asi v roku 2001. Prehľad o zbraniach mal a má len zbežný. Nájdená zbraň mu pripadala taká detská, ako vzduchovka. Príslušníkov hliadky PZ, ktorí ich zastavili nepoznal. Niektorý z týchto policajtov ho vyzval, aby otvoril auto, načo mu povedal, že neotvorí, aby si otvoril sám. V čase zastavenia policajti od neho nežiadali doklady. Začali riešiť najskôr zbraň, ktorú videli na zadnej sedačke zabalenú v deke. Doklady od neho žiadali až neskôr. Aj napriek tomu, že mu K. predtým povedal, že zbraň nie je vzduchovka, povedal policajtom, že zbraň je vzduchovka preto, lebo policajti boli arogantní.

Svedok N. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na presný dátum a čas si už nespomína. Bolo to vo večerných hodinách, bola už tma. Ako člen hliadky OO PZ Q. spolu s veliteľom hliadky U. C. vykonával hliadkovú službu v služobnom obvode OO PZ Q.. V čase okolo 21.50 hod., nakoľko v čase o 22.00 hod. už mali byť na kontrolnom bode Obecny úrad T., sa ešte nachádzali na križovatke D. - T. - A.. Chceli sa už presunúť do T., keď videli prichádzať vozidlo D. F., typ F., ŠPZ ani typ vozidla si už vzhľadom na odstup času nespomína. Prichádzajúce vozidlo zastavili, ale s odstupom času už nevie, či on alebo kolega. Kolega C. poznal osobu vodiča z videnia, vedel jeho meno. Po zastavení vozidla podrobili vodiča najskôr kontrole dokladov, ktoré im vodič predložil. On vozidlo následne obchádzal a presvecoval, pričom na zadnom sedadle zbadal deku šedej farby. Deku bola pekne poskladaná a bolo ňou prekryté zadné sedadlo. Spod deky videl vytrčať kus drevenej pažby. Už si nepamätá, či aj ústie tejto zbrane. Išiel to oznámiť kolegovi. Následne vyzval vodiča, aby otvoril zadné dvere a odkryl čo má na zadnom sedadle. Vodič výzvu rešpektoval, otvoril dvere, zobral celý predmet aj s dekou a preložil ho na zem za predné sedadlá. Na to vodiča upozornil, že mu nekázal deku preložiť, ale odkryť. Pri tomto preložení sa deka zošmykla a videl, že je tam zbraň. Nepamätá si, čo mu obžalovaný povedal na jeho upozornenie. Čo sa presne ďalej na mieste dialo si vzhľadom na odstup času nespomína. Pamätá si, že prešiel k spolujazdcovi, od ktorého si vypýtal doklady. Z nich zistil, že ide o S. K.. Na dotaz, či tento vie, že vzadu v aute je zbraň, tento uviedol, že nevie, že spal. Aj vodiča sa pýtali, čo vie o zbrani a komu patrí. Tento im hneď pri aute povedal, že nevie, že v aute bola zbraň. Potom už cestou v služobnom aute prišiel s verziou, že zbraň našiel cestou na T. v jarku. Pýtali od neho aj doklady od zbrane, pričom povedal, že doklady od zbrane nemá. Vodiča vyzvali aj na otvorenie batožinového priestoru asi potom, čo už riešili zbraň v aute. Obžalovaný kufr otvoril. Tu našiel halogénové svetlo, priemer 10-15 cm. Obžalovaný uviedol, že pracuje v nemocnici a toto svetlo používa pri práci na kontrolu objektov. Následne chceli s kolegom kontaktovať stálu službu na OO PZ Q.. Nepodarilo sa im to ani cez vysielaciu ani cez mobil, nemali signál. Rozhodli sa, že obžalovaného predvedú na OO PZ Q.. Spolujazdec K. povedal, že pôjde na vozidlo obžalovaného za nimi. Vzhľadom na odstup času si už nepamätá, ale asi on zobral z vozidla obžalovaného nájdenú zbraň a preložil ju do kufru služobného vozidla. Deku asi z vozidla obžalovaného nebrali. Ako so zbraňou manipuloval si už vzhľadom na odstup času nepamätá. Po príchode na OO PZ Q. oboznámili stálu službu o zistených skutočnostiach. Stála služba následne vec riešila ďalej buď s operačným strediskom KR PZ, alebo možno s niekým z nadriadených, ktorý mal dosah, k tomuto sa presne vyjadriť nevie. Na OO PZ Q. s obžalovaným nevykonávali žiadne procesné úkony. Kolega C. spísal úradný záznam o zistenom skutku a jeho priebehu. Už si nepamätá, či spísali predvedenie osoby. Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že pán K. ich pri kontrole oboznámil, že má pri sebe v legálne držbe krátku guľovú zbraň a predložil mu o tom príslušné doklady. Nepamätá si už čo mal oblečené obžalovaný, ale K. mal oblečenú maskáčovú bundu. Po prečítaní časti výpovede svedka z prípravného konania, podľa ktorej bola zbraň nájdená vo vozidle obžalovaného v nemocničnej šedej deke s modrými pásmi a po odkrytí ktorej vodič povedal, že je to vzduchovka a pri jeho vyťažovaní, načo to má, tvrdil, že o ničom nevie, že auto je nemocničné, nevie kto ju tam dal, že auto používajú viaceré osoby, potom zas uviedol, že ju našiel na jarku na kraji cesty, že to videl z auta pred obcou T.. Neskôr počas jazdy v služobnom vozidle im povedal, aby to nechali tak, že zbraň je jeho, ale že nechce mať s tým žiadne problémy, aby ju vyložili hocikde na jarku alebo aby napísali, že ju našiel na jarku, pričom vodič mal na sebe maskáčové nohavice, nejaký sveter a maskáčovú bundu prehodenú na zadných sedačkách krížom cez deku, za účelom odstránenia rozporov, svedok uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania je pravdivá, teraz si na podrobnosti vzhľadom na odstup času nepamätá, preto to neuviedol. Vo veci bol vypočúvaný viac krát. K listinnému dôkazu z č.l. 11 - návrhu na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia svedok uviedol, že jedná sa o „tzv. realizák“, ktorý písal s najväčšou pravdepodobnosťou on, je totiž uvedený ako prvý v podpisovej

doložke. Uviedol tam pravdivé skutočnosti, čo sa stalo. K listinnému dôkazu z č. I 55 - úradnému záznamu o obmedzení osobnej slobody obžalovaného uviedol, že tento písal s najväčšou pravdepodobnosťou kolega U. C., uvedený ako prvý v podpisovej doložke. Skutočnosti uvedené v tomto sú pravdivé. Podľa inštruktáže riaditeľa OO PZ Q., mali konkrétne dané kontrolu Obecného úradu v obci T., kontrolu osôb, objektov, motorových vozidiel, nehodovosti, predchádzanie pytlactva, pátranie po odcudzených veciach. Osobu K. nepoznal, nevie či ho poznal kolega. Po prečítaní časti výpovede svedka z prípravného konania podľa ktorej kolega C. poznal doktora K., uviedol, že vzhľadom na odstup času si už nespomína, či kolega poznal osobu spolujazdca. Vtedy si to lepšie pamätal. Nepamätá si už teraz, či lampu vo vozidle obžalovaného videl presvietením do vozidla, alebo či až po otvorení batožinového priestoru. Pri úkone výkonu hliadky v danom čase, mieste a podmienkach vykonali maximum čo bolo možné vykonať. Na mieste sa viac menej zaoberali zbraňou. Na mieste bol zadržaný obžalovaný, ktorý sa na mieste priznal, že je to jeho zbraň. K. uviedol, že nemá vedomosť o zbrani vo vozidle. Obžalovaný najskôr na mieste uviedol, že nevie, koho je zbraň. Potom uviedol, že je to jeho zbraň, ale nemá od nej doklady. Obžalovaný tam mal toľko verzií, že si nepamätá, kedy ktorú povedal. Nájdenu zbraň mali v čase kontroly v rukách, dali ju do služobného vozidla. Nepamätá sa už, či ju dával do služobného vozidla on, kolega, resp. obžalovaný. V prípravnom konaní, kedy uviedol, že ju tam položil obžalovaný, vypovedal pravdu.

Svedok U. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na presný dátum si už nespomína. S kolegom S. ako hliadka OO PZ Q. vykonávali hliadkovú službu. Zastavili OMV asi F. A., D. F., ŠPZ si už nespomína. Spomína si, že vyzvali vodiča tohto vozidla k predloženiu dokladov. S. počas kontroly obchádzal predmetné vozidlo. Bola už tma, vozidlo presvietil. Videl trčať hlaveň zbrane na zadnom sedadle vozidla, ale už si nespomína na ktorej strane. Prišiel mu to povedať. Vtedy si ju všimol aj on. Po tomto zistení sa spýtali vodiča čo je to za zbraň. Tento sa najskôr tváril prekvapene, že nevie o tom, že tam je zbraň. Spomína si, že vozidlo malo odsúvacie zadné dvere. Nespomína si už kto následne tieto dvere otvoril. Už si ani nespomína kto zbraň odkryl. Následne sa znovu pýtali čo je to za zbraň, kedy vodič povedal, že je to vzduchovka. S. je poľovník, spomína si, že tento zobral zbraň do rúk, aby sa presvedčil o akú zbraň sa jedná a či je nabitá. Tento povedal vodičovi, že sa nejedná o vzduchovku. S kolegom osobu vodiča z miestnej znalosti poznali. Z predložených dokladov od vozidla sa presvedčili, že vozidlo patrí nemocnici. Vedeli, že otec vodiča je funkcionárom nemocnice v Q., ktorej patrilo vozidlo. Obžalovaného vyzval k predloženiu zbrojného preukazu. Tento ho nepredložil. Už si presne nespomína čo im k tomu povedal, ale niečo v tom zmysle, že dobre vedía, že nemá zbrojný preukaz. Zbraň následne zaistili a obmedzili osobu obžalovaného na osobnej slobode. Následne ho odviezli na OO PZ Q.. Spomína si, že im v služobnom motorovom vozidle hovoril, že zbraň je jeho, aby to nechali tak. Nespomína si už vzhľadom na odstup času, kto bol spolujazdcom vodiča. Tohto sa opýtali, či je schopný odšoférovať vozidlo obžalovaného a ísť za nimi na OO PZ Q., čo tento aj urobil. Po príchode na OO PZ Q.Ľ. spísali úradný záznam, doklad o zaistení veci - zbrane. Čo ešte spisovali si už teraz nepamätá. Čakali následne na príchod vyšetrovatelky, ktorá vec prevzala. Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že vozidlo zastavoval on. Už si presne nespomína aká bola deka na zadnom sedadle vozidla, možno tmavozelená alebo svetlozelená, niečo v zelenom. Spomína si, že v kufri bolo osvetľovacie svetlo. Po prečítaní časti výpovede svedka z prípravného konania, podľa ktorej sa na zadnom sedadle nachádzala nejaká bunda a po tom, keď sa spýtali vodiča čo má pod dekou, povedal, že nič a rukou stiahol deku na spodok za sedadlom, za účelom odstránenia rozporov, svedok uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, vtedy si to určite viac pamätal. Vzhľadom na odstup času si na to teraz nespomína. Spomína si, že na otázku vodiča ako sedel na svojom sedadle sa otočil dozadu a rukou stiahol zbraň zabalenú v deke za predné sedadlá. S osobou spolujazdca komunikoval kolega S.. Čo sa tento spolujazdca pýtal a ako tento reagoval si už nespomína. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania, podľa ktorej sa spolujazdec ku zbrani nájdenej vo vozidle vyjadril, že o ničom nevie, za účelom odstránenia rozporov svedok zotrval na tom, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, trvá na tom čo vtedy uviedol, určite si to vtedy lepšie spomínal. Teraz sa už na podrobnosti nespomína. Na deku, v ktorej bola zbraň zabalená si presne nespomína. Zbraň bola čistá, nebola zablatená. Telefónny signál nie je dobrý celou dolinou za obcou A. smerom na T.. Nevie o tom, že za obcou A. v smere na obec T. je nejaký kríž pri ceste, na mieste kde mala byť smrteľná dopravná nehoda, hoci tadiaľ chodíeva. K listinnému dôkazu z č. I. 11 - návrhu na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia, svedok uviedol, že skutočnosti uvedené v tomto návrhu sú pravdivé, písali ho spolu s kolegom S.. K listinnému dôkazu z č. I. 55 - úradnému záznamu o obmedzení osobnej slobody obžalovaného, svedok uviedol, že skutočnosti uvedené aj v tomto úradnom zázname sú pravdivé. Potvrdil, že sú pravdivé aj skutočnosti uvedené v úradnom zázname na č. I. 170. Osobu spolujazdca obžalovaného nepoznal. Nepamätá sa, či sa otvárali dvere na kufri vozidla. Osvetľovacie svetlo videl v kufri cez bočné sklo vozidla, ktoré nebolo fóliované. K obžalovanému sa pristupovalo ako k

podozrivej osobe s obmedzením jej osobnej slobody, pretože bolo zistené, že tento bol vodičom a nebol držiteľom zbrojného preukazu.

Svedok S. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracoval ako vedúci MTZ v NsP Q.Č.. Ku skutku sa nevie vyjadriť. Bol nadriadený obžalovanému. Mali a majú dobrý vzťah. Obžalovaný mal oprávnenie používať služobné motorové vozidlo F. A., ŠPZ uviesť nevie. Zásoboval a nakupoval materiál pre údržbárov, chodil do banky. Kufor na vozidle sa dal otvoriť asi len z vonku. Nepamätá sa aké sklá sú na tomto vozidle, ktoré je stále v prevádzke. Nevie sa vyjadriť k vybaveniu vozidla, k veciam, ktoré sa v ňom nachádzali. V nemocnici obžalovaný a aj svedok zabezpečujú kontrolu strážnej služby. Obžalovaný osobne nevykonával stráženie objektu.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok S. N. uviedol, že zbraň bola jeho. Mal zbrojný preukaz, oprávnenie k držbe tejto zbrane, ako aj poľovný lístok. K odcudzeniu zbrane mohlo dôjsť asi pred deviatimi rokmi, na presný dátum si už nespomína. Bola odcudzená počas jeho neprítomnosti z jeho bytu. Bola mu vrátená PZ v Q. po jej nájdení v súvislosti s riešením tejto veci. V čase odcudzenia bola opatrená optikou. Odcudzená bola bez záveru.

Svedok K. Z., v čase skutku vykonávajúci stálu službu na OO PZ Q., na hlavnom pojednávaní uviedol, že si pamätá len toľko, že hliadka PZ S. a Valach priviezla na oddelenie obžalovaného, pričom mali so sebou aj nejakú dlhú guľovú zbraň, typ si už nepamätá. Od členov hliadky sa dozvedel, že mali kontrolovať vozidlo, v ktorom bol obžalovaný a v ktorom našli aj tú zbraň. Za akých podmienok a ako konkrétne sa už vyjadriť nevie. Nevie sa vyjadriť, na čo bola zameraná hliadková služba podľa inštruktáže. Od hliadky sa potom dozvedel, že mali podozrenie, že boli pytliačiť alebo chceli pytliačiť, nevie sa k tomu vyjadriť.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok S. K. uviedol, že v roku 2011 pracoval ako operačný dôstojník na operačnom stredisku OR PZ Q.Č.. Vzhľadom na množstvo prijatých oznámení a odstup času si na túto vec ani na nejaké oznámenie týkajúce sa nájdenia zbrane nespomína. Už 4 roky u polícii nepracuje. Na doplňujúce otázky obhajcu sa ďalej vyjadroval k optimálnemu postupu občana v prípade nájdenia zbrane.

Svedkyňa Bc. K. J., W. H. vypočutá na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2011 pracovala ako operátor operačného strediska na OR PZ Q.. Vzhľadom na počet oznámení ročne sa nevedela k veci vyjadriť. Obžalovaného nepozná.

Svedkyňa K. D. H., vyšetrovatelka OR PZ Q., vedúca výjazdovej skupiny na hlavnom pojednávaní uviedla, že si len matne pamätá, že bola vyslaná na OO PZ Q.Ň., kde mala byť zaistená zbraň a osoba, ktorej bola zbraň zaistená, nemala mať zbrojný preukaz. Výjazdová skupina by mala pozostávať z vyšetrovateľa, operatívneho pracovníka a kriminalistického technika. Nepamätá si už či bol prítomný aj operatívny pracovník. Urobila prvotné úkony na OO PZ Q.. Ak si dobre pamätá, od policajtov OO PZ Q. prevzala zaistenú zbraň do trestného konania, ktorým úkonom začala trestné stíhanie. Výsluchy osôb vykonávala na OR PZ Q.. Osobne vo výjazde nevznášala obvinenie. Vec bola potom pridelená inému vyšetrovateľovi. Matne si spomína, že malo byť zastavené vozidlo, ktorú osádku mali tvoriť dve osoby, a to vodič p. K. a spolujazdec S. K.. Na ďalšie podrobnosti si vzhľadom na odstup času už nespomína. Zbraň bola prevzatá v zmysle § 92 Tr. poriadku a následne predložená na ďalší postup na balistické skúmanie. Fyzicky s ňou nemanipulovala. K listinnému dôkazu z č.l. 111 - k potvrdeniu o prevzatí zaistenej veci zo dňa 22.10.2011 uviedla, že ho vyhotovila ona, je na ňom jej podpis. Keď sú na ňom podpísaní dvaja policajti, pravdepodobne to boli tí policajti, od ktorých administratívne prevzala zaistenú zbraň. Týchto policajtov nepozná, už si nespomína či od vyhotovenia tejto listiny prišla s týmito policajtami do kontaktu.

Z výsluchu svedka S. N. K. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že požiadal obžalovaného, aby išli vykonať kontrolu chát v T. doline. Išli z Q. smerom do T.W. na nejakom bielom Fiate, ŠPZ si nepamätá. Obžalovaný ako vodič, on a jeho bývalá priateľka. V A. jeho bývalú priateľku vysadili a pokračovali do T.W.. Niekde medzi A. a odbočkou na T. išiel obžalovaný zapáliť sviečku na mieste, kde mal zahynúť pri nehode nejaký známy obžalovaného. On bol unavený, driemal v aute. Obžalovaný tam našiel nejakú zbraň, asi ju zobral so sebou. Nevenoval tomu pozornosť. Nespomína si, či sa s obžalovaným o tejto zbrani rozprávali. Vie, že ich potom na križovatke A., D. O. T. zastavila hliadka polície. Pravdepodobne legitimovali obžalovaného ako vodiča. Obžalovaný im pravdepodobne ukázal, že má vo vozidle zbraň -

vzduchovku. Policajti určite svietili do auta. Potom tú zbraň zobrali mimo vozidla, nevie či do ich vozidla. Na mieste boli dvaja príslušníci PZ. Legitimovali na mieste aj jeho, ale presne kedy si už nespomína. Mal pri sebe v legálnej držbe vlastnú zbraň - krátku guľovú zbraň Z. XX P.. Spomína si, policajti hovorili, že „už Vás máme“. Nevie však, kedy to povedali, či keď ich zastavili, alebo keď už mali zbraň. Tam vôbec nie je signál. Nebolo možné nikoho odtiaľ volať. Potom policajti zobrali obžalovaného do policajného auta. Jeho vyzvali, aby odšoféroval vozidlo obžalovaného na políciu do Q.. Nechali ho sedieť v aute pred PZ. Kým tam čakal, nikto ku nemu neprišiel, preto odtiaľ odišiel do Q.. Vrátil sa po tom, keď mu volali aby sa vrátil. Nevie či mu volali policajti alebo obžalovaný. Už si nespomína kde bol vypočutý. Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že celý čas sedel vpredu ako spolujazdec vodiča. Jeho bývalá priateľka sedela vzadu, kde presne si už nespomína. Táto vystúpila z vozidla ešte pred miestom, kde mal obžalovaný nájsť zbraň. Pušku policajti brali zo zadného sedadla vozidla. Išlo o dlhú zbraň. Ako držiteľovi zbrojného preukazu mu zákon ukladá v prípade nálezu zbrane volať na PZ, ale v tejto oblasti vôbec nie je signál. Obžalovaný sa zrejme rozhodol zobrať tú zbraň na políciu. Vzhľadom k tomuto konaniu by on zbraň so sebou nezobral, ale zavolať by na políciu. Obžalovaný sa však rozhodol inak. Od miesta nálezu zbrane sa najbližšie nachádzalo oddelenie polície v Q.. Po tom, čo obžalovaný zapálil sviečku nešli na smer Q., ale na T.. Repliky airsoftovej zbrane sú dokonalé a nie je šanca ich rozoznať od dlhej guľovej zbrane malého kalibru. Nespomína si, či aj on videl tú zbraň pri pietnom mieste. Nevie s určitosťou, či túto zbraň vôbec zahliadol. Nevie či bola v niečom zabalená. Vie, že tam niečo obžalovaný nacvičoval s dekou, v ktorej bola nejaká zbraň. Aj napriek tomu, že je držiteľom zbrojného preukazu, nevenoval tomu pozornosť. K farbe deky sa nevie vyjadriť.

Z prečítanej svedeckej výpovede Š. R., vedúceho dopravy v NsP Q. vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. F. A., E.. Č.. Q. XXXBI, bielej farby mal pridelené obžalovaný, ktorý pracoval na zásobovaní MTZ. Tento na vozidle jazdil aj dňa 21.10.2011. Ku skutku sa vyjadriť nevedel.

Vo veci boli vypracované aj znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z odvetvia daktyloskopia Č.: N.-J.-I.-E.-XXXX/XXXX zo dňa 31.01.2012 (č.l. 96-99 spisu) a z odvetvia kriminalistickej balistiky Č.: N.-J.-I.-E.-XXXX/XXXX zo dňa 24.01.2012 (č.l. 100-108 spisu). Z ich záverov vyplýva, že daktyloskopické stopy zaistené na zbrani predloženej na znalecké skúmanie neobsahujú dostatočný počet individuálnych charakteristických znakov papilárných línií na vykonanie individuálnej identifikácie osoby, preto boli vyhodnotené ako neupotrebitelné. Na skúmanie bola predložená dlhá opakovacia zbraň - malokalibrová puška československej výroby zn. D. O., K. X, J. XX Q. W., C.É. Č. XXXXXX s puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E. a so zásobníkom. Je určená na vystrelovanie nábojov s okrajovým zápalom J. XX Q. W.. Výterom hlavne a nábojovej komory boli zistené stopy povýstrelových splodín a olova, čo svedčí o tom, že zo zbrane bolo jednoznačne strelané, na určenie poslednej doby streľby metóda nebola vyvinutá. Spúšťač a bicí mechanizmus ako i poistka zbrane boli funkčne spôsobilé, zbraň v predloženej stave bola streľby schopná. Z konštrukčného hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení podľa § 6 ods. 1 písm. b/, ods. 2 ide o zbraň kategórie C, podliehajúcu ohlasovacej a evidenčnej povinnosti. Na nadobúdanie vlastníctva zbrane sa vzťahuje § 8 - § 14, § 37.

Z návrhu na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia zo dňa 21.10.2011 (na č. I. 11 spisu) vyplýva, že Obvodné oddelenie PZ v Q. predložilo Okresnému riaditeľstvu PZ, OKP Q. návrh na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre prečin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona podozrivého W. K., R.. XX.XX.XXXX s popisom skutku o zastavení V. F. E.. Č.. Q.-XXX-D. na križovatke obci T., D. O. A.. Kontrolou bolo zistené, že vodič uvedeného vozidla je W. K.. Počas kontroly bolo zistené, že na zadných sedadlách sa nachádza zbraň. Po odkrytí deky bolo zistené, že sa jedná o dlhú guľovú zbraň zn. Č. D. O., K. X, kalibru XX, C.. Č. XXXXXX s puškohľadom. Na mieste bolo zistené, že uvedená zbraň patrí W. K., ktorý nie je držiteľom zbrojného preukazu a nemá od uvedenej zbrane preukaz. Návrh bol predložený stržm. N. S.Ý., N.. U. C. a por. K.. K. Z..

Z úradného záznamu o obmedzení osobnej slobody zo dňa 21.10.2011 (na č. I.55 spisu) je zrejmé, že dňa 21.10.2011 bola obmedzená osobná sloboda osobe W. K., nar. XX.XX.XXXX hliadkou OO PZ Q., OR PZ Q. v zložení ppúp. U. C. a stržm. N. S. na križovatke obci A., T., D. bezprostredne po spáchaní trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tým, že v osobnom motorovom vozidle značky F. A., E.. Č.. Q., D. farby prevážal dlhú guľovú zbraň č. XXXXXX U.. Č. D. O., K. X, J. XX, so zásobníkom a s puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E. a uviedol, že nie je držiteľom

zbrojného preukazu, nakoľko tento mu bol odobratý a zbraň patrí jemu a bolo to potrebné na zabránenie úteku a zabezpečenie dôkazov.

Z potvrdenia o zaistení zbrane a z potvrdenia o prevzatí zaistenej veci (na č. l. 110-111) je zrejmé, že dňa 21.10.2011 o 22.00 hod. bola podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. O policajnom zbore v znení neskorších predpisov W. K., R.. XX.XX.XXXX zaistená 1 ks dlhá guľová zbraň zn. Č. D. O., K. X, J. XX, C. Č. XXXXXX s puškohľadom zn. V. V. X-XxXX E., 1 ks plastový zásobník a 1 ks halogénové svetlo čiernej farby. Uvedené veci boli dňa 22.10.2011 prevzaté v zmysle § 92 Tr. poriadku do trestného konania kpt. K.. K. D. H. od ppráp. U. C. a stržm. N. S.. Dňa 03.07.2013 bola malokalibrová puška československej výroby zn. D. O., K. X, J. XX Q. W., výrobné číslo XXXXXX vrátená vlastníčkovi zbrane S. N., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K., S.. F. XX.

Z oznámenia OR PZ, odboru poriadkovej polície, oddelenia dokladov Q. zo dňa 31.10.2011 (č.l. 136) okrem iného vyplýva, že malokalibrovka opakovacia zn. ČZ D. O., K. X, J. XX Q..W., výrobné číslo XXXXXX bola v informačnom systéme zbrane a streliva vedená ako odcudzená. Pátranie po nej bolo vyhlásené dňa 17.06.2009 na OR PZ K.. Jej vlastníkom je S. N., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K., S.. F. XX.

Z uznesenia OR PZ, OKP Q. Č.:V.-XXX/OVK-Q.-XXXX zo dňa 03.05.2013 (č.l. 109) vyplýva, že vyšetrovateľ PZ rozhodol podľa § 97 ods. 1 Tr. poriadku o vrátení veci - malokalibrovanej pušky československej výroby zn. Č. D. O., K. X, J. XX, C. Č. XXXXXX jej vlastníčkovi S. N., R.. XX.XX.XXXX. Tento si vec prevzal dňa 03.07.2013, ako to vyplýva zo zápisnice o vrátení veci zo dňa 03.07.2013 (na č.l. 113 spisu).

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním aj ďalších listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to najmä potvrdenia o odovzdaní (odobratí) zbrane a streliva zo dňa 24.10.2011 OR PZ, odboru poriadkovej polície, oddelenie dokladov (č.l. 112), evidenčnej karty vozidla zn. F. A. E.. Č.. Q. (č.l. 137-138), oznámenia Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Q. n.o. zo dňa 31.10.2011 s prílohami (č.l. 139-169), úradného záznamu OO PZ Q. zo dňa 21.10.2011 (č.l. 170), správy o povesti na obžalovaného (č.l. 173-174), pracovného posudku (č.l. 175), písomných záznamov a oznámenia OO PZ Q. zo dňa 13.10.2014 (č.l. 256-260), odpovedí na lustráciu v registri priestupkov obžalovaného (č.l. 404-406, 446-447, 490-491), odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 492), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, keď rozsah vykonaného dokazovania pre rozhodnutie vo veci súd považoval za dostatočný, nevyhovel preto návrhu obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania doložením obžalovaného ku skutkovým otázkam ako aj k vzdialenosti jednotlivých zastavaných území obcí, k blízkosti jednotlivých oddelení PZ od miesta, kde malo dôjsť podľa výpovede obžalovaného k nájdeniu predmetnej pušky, aj k miestu, kde došlo k zastaveniu vozidla obžalovaného hliadkou OO PZ, ako aj na zodpovedanie otázok obhajoby ohľadom motivácie obžalovaného vykonať jazdu predmetným motorovým vozidlom v realizovanom smere s predmetnou puškou, pretože obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní riadne vypočutý, vyjadril sa ku skutkovým otázkam, k miestu nálezu zbrane, k vzdialenosti miesta zastavenia hliadkou PZ od miesta nálezu zbrane a k miestu ich ďalšej jazdy od miesta nálezu zbrane. Tento sa tiež vyjadril prečo nešli po náleze zbrane na najbližšie Obvodné oddelenie v Q., ako aj k motivácii vykonať jazdu v realizovanom smere s predmetnou puškou. Súd nevyhovel ani návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne S. K., bývalej priateľky svedka S.. N. K. k objasneniu za akých okolností a na akom mieste sa táto viezla v predmetnom vozidle, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že táto sa v čase keď malo dôjsť k údajnému nájdeniu zbrane a ani v čase zastavenia vozidla hliadkou OO PZ Q. vo vozidle nenachádzala. V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný ani svedok S.. N. K. vo svojich doposiaľ učených výpovediach neuvádzali, že by išla takáto osoba s nimi vo vozidle cestou z Q. A. A., pričom skutok sa stal dňa 21.10.2011.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného z konania uvedeného v upravenej skutkovej vete rozsudku (z dôvodu zrejmej chyby v písaní v obžalobe v dátume skutku, pri zachovaní totožnosti skutku) za preukázanú.

Obžalovaný v prípravnom konaní v prvej výpovedi (dňa 23.11.2012) po vznesení obvinenia odmietol vo veci vypovedať. V ďalšej výpovedi v prípravnom konaní (dňa 10.07.2013), ako aj na hlavnom

pojednávani spáchanie skutku poprel. Bránil sa tým, že zbraň našiel na pietnom mieste pri ceste v smere od A. na T. opretú pri strome, zabalenú v svetlej, sivej deke. Pripadala mu taká detská, myslel si, že je to vzduchovka. Zobral ju do služobného vozidla, ktoré bol oprávnený používať aj na súkromné účely. Ukázal ju spolujazdcovi N. K., ktorý mu povedal, že to nie vzduchovka a idú ju odviezť na políciu. Takto zabalenú pušku položil na zadné sedadlo. Mali v úmysle ju odniesť na políciu po skontrolovaní chaty nachádzajúcej sa asi 4 km od miesta nálezu zbrane. Nebol tam ani signál. Avšak asi po 100 až 200 m jazdy ich zastavila hliadka polície. Policajti ho nepodrobili hneď kontrole dokladov, ale najskôr začali svietiť baterkou do zadnej časti vozidla, smerom k zadným sedačkám. Myslí si, že zjavne čakali na pytlakov, niečo také hovorili, lebo niektorý z policajtov povedal, že ich už majú. Sám oznámil hliadke PZ, že majú vzadu pušku, vzduchovku, ktorú našli pri kríži. Jeden z policajtov otvoril dvere na vozidle a vybral pušku z deky. On im na to povedal, aby si pušku zobrali, že ju aj tak chceli odviezť na políciu. Keby chcel zbraň skrývať, položil by ju do kufra vozidla, na ktorom mal tónované sklá. Policajti ho následne zobrali do ich služobného motorového vozidla a odviezli ho na Obvodné oddelenie v Q.. Nevie prečo policajti len na neho útočili slovné, arogantne. Síce ho niektorý z policajtov vyzval, aby otvoril vozidlo, keďže policajt bol arogantný, povedal mu, že ho neotvorí, aby si ho otvoril sám. Hoci mu K. povedal, že zbraň nie je vzduchovka, policajtom povedal, že zbraň vo vozidle je vzduchovka. Povedal to preto, lebo policajti boli arogantní.

Súd takto postavenú obranu obžalovaného považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý mu hrozil.

Obrana obžalovaného bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďami svedkov N. S. O. U. C., príslušníkov službukonajúcej hliadky Obvodného oddelenia v Q. najmä z prípravného konania, kedy si vzhľadom na odstup času na podrobnosti inkriminovaného skutku pamätali a opísali spôsob konania obžalovaného, na ktorých výpovediach zotrvali aj na hlavnom pojednávaní. Títo tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, že po zastavení obžalovaného na zverenom služobnom motorovom vozidle im obžalovaný sám neoznámil skutočnosť, že vo vozidle má zbraň, ktorú mal nájsť. Práve naopak z konania obžalovaného je zrejmé, že tento sa snažil pred hliadkou PZ túto zbraň skrývať, pričom po tom, čo ju títo vo vozidle našli, menil verzie o pôvode tejto zbrane. Keď po zastavení bol obžalovaný podrobovaný svedkom U. C. kontrole dokladov, N. S. obchádzal vozidlo, toto presvecoval baterkou. Vtedy na zadnom sedadle vozidla uvidel maskáčovú bundu prehodenú cez šedú deku s modrými pásmi, z pod ktorej videl trčať časť zbrane. Túto skutočnosť oznámil kolegovi - svedkovi Valachovi. Následne bol obžalovaný vyzvaný svedkom S., aby odkryl deku. Obžalovaný však jeho výzvu nerešpektoval, ale zobral zbraň zabalenú v tejto deke a preložil ju na zem za predné sedadlá, pričom sa časť deky zo zbrane zošmykla. Až na základe opakovanej výzvy svedkom S. zbraň odkryl. Keď sa ho následne pýtali, čo vie o zbrani a komu patrí, povedal, že je to vzduchovka, pričom sa tváril prekvapene, povedal, že nevie, že v aute bola zbraň. Uviedol, že nevlastní zbrojný preukaz a nemá doklady od zbrane. Potom im zas uviedol, že ju našiel na jarku na kraji cesty, že to videl z auta pred obcou T.. V služobnom vozidle im potom povedal, aby to nechali tak, že zbraň je jeho, ale že nechce mať s tým žiadne problémy. Spolujazdec obžalovaného N. K. im uviedol, že nemal vedomosť o tejto zbrani vo vozidle. Svedkovia zhodne tiež potvrdili, že v batožinovom priestore vozidla bolo nájdené aj halogénové svetlo.

Výpoveď týchto svedkov podporujú aj listinné dôkazy vyhotovené bezprostredne po skutku, opatrené ich podpismi, a to návrh na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia zo dňa 21.10.2011 (na č. I. 11 spisu), podľa ktorého bolo kontrolou zistené, že vodičom zastaveného V. F. E.. Č.. Q. XXXBI bol obžalovaný. Počas kontroly bolo zistené, že na zadných sedadlách sa nachádzala zakrytá dlhá guľová zbraň zn. Č. D. O., K. X, J. XX, C.. Č. XXXXXX s puškohľadom. Táto patrila obžalovanému, ktorý nie je držiteľom zbrojného preukazu a nemá od uvedenej zbrani preukaz. Úradný záznam o obmedzení osobnej slobody zo dňa 21.10.2011 (na č. I.55 spisu), podľa ktorého okrem iného vyplýva, že obžalovaný uviedol, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, nakoľko tento mu bol odobratý a zbraň patrí jemu. Tiež úradný záznam (na čl. 170 spisu), podľa ktorého obžalovaný policajnej hliadke počas cesty na OO PZ v Q. uviedol, že aby vec nechali tak, že on sa im zavďačí, že zbraň je jeho a nemá od nej papiere.

V neprospech obžalovaného vyznieva aj výpoveď nepriameho svedka K. Z., vykonávajúceho dňa 21.10.2011 stálu službu na OO PZ Q., podľa ktorého hliadka OO PZ Q. S. a C. priviezli obžalovaného na oddelenie, pričom mali so sebou aj nejakú dlhú guľovú zbraň. Od členov hliadky sa dozvedel, že mali kontrolovať vozidlo, v ktorom bol obžalovaný a v ktorom našli aj tú zbraň.

Ďalšie skutočnosti o spáchaní trestného činu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku mal súd tiež preukázané listinnými dôkazmi pre uznanie viny obžalovaného, najmä z potvrdenia o zaistení zbrane od osoby obžalovaného a z potvrdenia o prevzatí zaistej veci (na č.l. 110-111 spisu), potvrdenia o odovzdaní (odobratí) zbrane a streliva zo dňa 24.10.2011 OR PZ, odboru poriadkovej polície, oddelenie dokladov (na č.l. 112 spisu), ako aj závermi znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z odvetvia kriminalistickej balistiky Č.: N.-J.-I.-E.-XXXX/XXXX zo dňa 24.01.2012 (na č.l. 100-108 spisu), ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci.

Z výpovede svedka S. N., podporenej listinným dôkazom - oznámením OR PZ, odboru poriadkovej polície, oddelenia dokladov Lučenec zo dňa 31.10.2011 (na č.l. 136 spisu) mal súd za preukázané, že bol vlastníkom malokalibrovej pušky československej výroby zn. D. O., K. X, J. XX Q. W., C.. Č.. XXXXXX, J. D. V. N. U.. V. V. X-XxXX E, tento mal zbrojný preukaz, oprávnenie k jej držbe a poľovný lístok. Z dôvodu jej odcudzenia z jeho bytu, bolo po nej dňa 17.06.2009 vyhlásené pátranie. Zbraň mu bola vrátená PZ v Q., po jej nájdení v súvislosti s riešením tejto veci.

Podľa výpovede svedkyne K.. K. D. H., vyšetrovateľky OR PZ Q. ako vedúcej výjazdovej skupiny vyslanej na OO PZ Lovinobaňa, kde mala byť zaistená zbraň a osoba ku ktorej bola zbraň zaistená nemala mať zbrojný preukaz. Zaistenú zbraň prevzala od policajtov OO PZ Q. do trestného konania, ktorým úkonom začala trestné stíhanie.

Svedok Ján V. O. Š. R. sa ku skutku nevedeli vyjadriť. Ani svedkovia D.. K. J. O. S. K., v čase skutku zamestnaní ako operační dôstojníci na operačnom stredisku OR PZ Q. sa vzhľadom na počet prijímaných oznámení a odstup času už nevedeli ku skutku bližšie vyjadriť.

Čo sa týka svedka S.. N. K. tento v prípravnom konaní opakovane nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní tento na jednej strane síce potvrdil, že obžalovaný našiel pred ich zastavením hliadkou PZ nejakú zbraň na pietnom mieste medzi A. a T.. Na druhej strane je výpoveď tohto svedka v rozpore s výpoveďou samotného obžalovaného. Keď podľa obžalovaného si mal svedok po náleze zbrane túto zbraň pozrieť, povedať mu, že sa nejedná o vzduchovku s tým, že zbraň odvezú na políciu, pričom podľa svedka K. obžalovaný si túto zbraň asi zobral so sebou, on však tomu nevenoval pozornosť. Bol unavený, driemal v aute. Nespomína si, či sa s obžalovaným o tejto zbrani rozprávali. Obžalovaný sa zrejme po náleze zbrane rozhodol zobrať túto zbraň na políciu. Svedok by isto zbraň so sebou nezobral, ale zavolať by na políciu. Obžalovaný sa však rozhodol inak. Z výpovede svedka nevyplývalo, že by boli príslušníci PZ voči obžalovanému arogantní. Vzhľadom na uvedené rozporné skutočnosti a neurčitosti vo výpovedi svedka, súd vyhodnotil výpoveď tohto svedka ako nevierohodnú a účelovú.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v upravenej skutkovej vete rozsudku, ktorý skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov potom právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, vyplývajúceho z nekontrolovateľného držania strelných zbraní, keď bez príslušného povolenia sebe zadovážil a držal strelnú zbraň.

Zaistená zbraň - malokalibrová puška československej výroby zn. D. O., K. X, J. XX Q. W., C.. Č.. XXXXXX, opatrená puškohľadom U.. V. V. X-XxXX E. je zbraňou kategórie C, podliehajúca ohlasovacej povinnosti a evidenčnej povinnosti. Zbraň tejto kategórie a strelivo do nej môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie (§ 6 ods. 1 písm. b/, ods. 2, § 12 ods. 1, § 37 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Zavinenie obžalovaného k tomuto skutku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol podľa výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR postihnutý za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchané

až po žalovanom skutku. Podľa odpisu registra trestov má obžalovaný 3 záznamy v registri trestov (naposledy v roku 2004), avšak hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Od 01.05.2004 bol zamestnaný ako zásobovač materiálno-technického zásobovania vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou v Q., n.o. Pre výkon svojej činnosti mal zverené motorové vozidlo, hmotnú zodpovednosť za finančnú hotovosť a nakupovaný materiál. Zároveň vykonával dohľad nad ochranou majetku VŠNsP Q., n.o., riadil oddelenie ochrany majetku. Jeho pracovné hodnotenie ku dňu podania správy bolo kladné. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že u obžalovaného bola zistená jedna v jeho prospech svedčiacia pohľadujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, a to, že pred spáchaním trestného činu viedol od roku 2004 riadny život. V jeho neprospech nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Podľa § 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby jeho vec bola verejne prerokovaná bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. por. každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil je základná trestná sadzba 3 roky až 8 rokov trestu odňatia slobody. Pri prevahe pohľadujúcich okolností bolo potom možné znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou na 6 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom na dĺžku konania, ktorú obžalovaný neovplyvnil a nezavinil, sa použitie zákonnej trestnej sadzby javilo ako neprimerane prísne a prichádzalo do úvahy použitie zmierňovacieho ustanovenia. Podľa zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Toto ustanovenie, čo sa týka okolností prípadu, zohľadňuje najmä okolnosti, ktoré súvisia so skutkom ako takým a jeho právnym posúdením. V zmysle zaužívanej súdnej praxe treba pod okolnosťami prípadu rozumieť aj okolnosti v širšom zmysle slova, súvisiace v danom prípade so spôsobom jeho prejednávania a dĺžkou konania.

Po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre uloženie druhu a výmery trestu, po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, keď od spáchania trestnej činnosti sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti, súd za použitia zmierňovacieho ustanovenia trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Uložený trest predstavuje dostatočne adekvátnu kompenzáciu za porušenie jeho práva na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov. Tento trest vzhľadom na predchádzajúci život obžalovaného a okolnosti prípadu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.